

פרשת תזריע

אשה כי תזריע וילדה זכר (יב, ב)

רבנו חיים בן עטר זיע"א, מדקדק, מדוע הוצרך לומר כי תזריע, די היה לומר "אשה כי תלד זכר" ואז יאמר כל דיניה. ומה ענין הזרעה. והגם שרבותינו תרצוה, מ"מ יש טעם נוסף. והסביר הרב דבר נפלא, וזה תוכן דברי קודשו: הנה חזקיה מלך יהודה מלך צדיק היה, אבל הוליד שני בנים, והיו נוטים לרע ורשעים (עי' ברכות י"ב), ומהיכן שורש לזה שמאיש צדיק כזה יצאו נפשות כאלו. אלא המה היו בזמן מלך מרודך. והאשה בשעה ההיא חשבה על עבדי מרודך, ואז המשיכה "נפש" רעה לשני בניה. נמצא הכל תלוי בקדושת המחשבה.

והאר"י ז"ל שואל שאלה כה נפלאה: הנה כל "בן" חייב בכבוד אביו. והנה יש לפעמים אב שפל ועם הארץ, ואילו הבן, הוא צדיק גדול. ואעפ"כ חייב בכבוד אביו. וכיצד יתכן שצדיק כפוף לאב כזה? אלא הענין הוא, שזה עצמו שהבן הלזה במדרגה גדולה ונפשו נפש טובה, אינו עבודתו העצמית, אלא שקיבל "כח" זה, מאת אביו. שאביו כפי מחשבתו משך "נפש" זו אל בנו, וזו היא שמסייעת לו לבן בכל עשיית הטוב אשר לו. (ועיין ב"שער המצוות" פרשת יתרו).

ועל פי זה, מתרץ רבינו חיים בן עטר, שלכן נאמר, אישה כי "תזריע - וילדה" כלומר כי עיקר ה"לידה" מה היא? היא ה"הזרעה"! שהוריו חשבו בטוב וטיהרו עצמם. (וזהו רמז: "יפה כח הבן מכח האב". כלומר כח ומעלת הבן יפה, בזכות האב והאם).

וא"צ לומר כי בודאי צריך להקדים מקוה טהרה ולא לזלזל כמלא נימא בכל תהליך אשר צריך כפי תנאי ההלכה ושבעה נקיים, ואז יוצאים בנים טובים ונקיים. וראה מה שהוכיח בנעם דברותיו על זה ר' אליעזר פאפו ב"פלא יועץ" (מע' זיווג). וראה מ"ש מרן השו"ע באו"ח (סימן רמ).

ואספר כאן מעשה נפלא אשר אימי מורתי הי"ו סיפרה לי את אשר חזו עיניה בהיותה קטנה, כי בחו"ל היו המקוואות קרים, והנה פעם אחת ביקשה האמה שלה (מרגלית ע"ה) שתתלוה עמה, כדי לעזור לה. והיא לא ידעה ולא הבינה מאומה. והיו הולכות עם קומקום מים חמים. וטרם כניסתה שאלה הבת: אמא! המים הללו קרים מאוד למה את נכנסת! השיבה לה האמא: "הרופא אמר לי ליכנס כאן למים הללו" (אע"פ שהאוויר קר מאוד) וכשאני אוציא ראשי מן המים, תשפכי את המים החמים על ראשי. וכך עשתה. (וכמוכן היו שמה עוד נשים המשגיחות).

הנה איזה מסירות נפש עשו הדורות ולא זלזלו ולא כחוט השערה. בכל הטהרה. [וראה פלא יועץ (שם) שירים כשופר קולו על ענינים אלו, ולא יבוש וכו' ע"ש].

וה' יזכה את כולנו להיות בטהרה. וללמוד הלכותיה. ולשמור חוקיה. כי מפי אלוקים חיים המה. לטוב לנו בזה ובבא. אמן.

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א